

DOWODY

Za krzywdą W. Szp. Borewiczowej Sędziny Ziemskiej Kowieńskiej.

PRZECIWKO.

W. Szp. Medekszy Podkomorzemu Kowieńskiemu JX. Borewiczowi Kanonikowi Smoleń: i Urzędowi Grodzkiemu Powiatu Kowieńskiego.



Sprawa teraznieysza jako appellowana a w appellacyi nie dopuszczona przychodzi na Trybunał po oczewisty rozlądek bo ważność albo nie ważność appellacyi rozeznawać jest to szczególnym dziełem Trybunału.

Appellowała z Grodu Kowieńsk: Borewiczowa Sędzina dla tego że dwa Dekreta Grodzkie zawichrzyły iey majątek i odiyety sposob szukania własności,

To jest dwa są Dekreta oczewiste Grodzkie Kowień: w tey sprawie lecz oba sobie przeciwne ieden bowiem Dekret pierwszy uznał reindukcyą do majątności Borewicz dla Sędziny Borewiczowej i peny na X. Borewiczu Kanoniku Smoleń: expulsiwne wskazał.

Drugi zaś późniejszy Dekret formuią Urzędnicy Grodzcy Kowień: przeciwko swoiemu sądowemu Staroście tak obsołutnie i nieobyczajnie bo w czym i do iakich dobr sądzona bez excepcyi dla Sędziny Reindukcy w tym i do tego punktu zamiast nakazania Dekretowi satysfakcyy na drugim terminie kasłuią Dekret i uchylaią reindukcyą.

Takiey niesprawiedliwości sądu i Sędziow Grodzkich Kowień: doyrzeć Trybunał lepiej nie może o potrzebie nieodwłuczney reindukcyy jus ad rem & jus in re przesłucha,

Takim sposobem.

To nie wchodzi w sprawę ani Trybunału może zaştanawiać ieżeli wcześci iakiey majątności Borewicz pewne lub nie pewne było Aktorstwo zesłzłego Borewicza Sędziego bo do uznania reindukcyy dosyć jest przyczyny że sam Sędzia possydownał że tę possesyyą na zaştaw i na dożywocie żonie swey zapisał.

Zaştaw i dożywocie lokuie na Borewiczach za sumnę 25,000 złł: pol: i ten Dokument zaştawny dożywotni w Roku 1773. xbra 27. dnia wydał a potym w Ziemstwie Trockim przyznał ten zapis Sędzia Borewicz ktoren *Dokument czytać.*

Nie na części Borewicz ani na wyłoczoney iakiey attynencyi zapisuie żonie swoiey zaştaw i dożywocie lecz na całości Borewicz co tylko ta majątność w swoiey zamykała sytuacyi wszystko in genere prawu dożywotniemu podał między całością żadney dystynkcyi nie uczynił.

Więc kiedy taka jest treść zapisu że w zaştaw że dożywocie cała majątność Borewicze Sędziny oddana zle zatym rozumiał i zle wytłumaczył

A

W. Szp. Medekszy Podkomorzemu Kowieńskiemu JX. Borewiczowi Kanonikowi Smoleń: i Urzędowi Grodzkiemu Powiatu Kowieńskiego.



czył sąd Grodzki Kowieński aby ieden poddany znaczył całość majątku albo gdyby ieden poddany za sumę zastawną 25,000. zł: przynosił dostateczną odpowiedź.

Godzi się tu zastanowić nad słowami prawa zastawnego dożywotniego tam najprzód pisze skomputowawszy 25,000. zł: dla miłej Małżonki moiej odpisuie i ona z reformą quantitatem 25,000. zł: pol: czyniącą na majątności moiej dziedzicznej Borewicz nazwaney w Powiecie Kowieńskim sytuowaney to jest na całości oney lokuię i ubezpieczam dożywocie na połowie majątności Borewicz nazwaney w Powiecie Kowien: sytuowaney ze wszystkichmi do tey połowy przynależnościami zapisuię i naznaczam jeśli by tedy pierwey mnie fata zakroczyć miały tedy Małżonka moja wolna i mocna będzie takowey majątności całością szafował i disponował.

Tak chciał Borewicz Sędzia tak postanowił aby żona iego była dożywotniczką i Possefłorką na całości Borewicz i na wszystkich attynencyach iak on sam trzymał więc to wszystko należy iey Prawu i iey dożywociu iakiekolwiek wiołki, grunta, i nomenklatury całość majątności Borewicz znaczyły i składały.

Inaczezy zaś rozumieć iak parcyalny sąd Grodzki Kowien: przeciw regułom zapisu że ieden poddany w Borewiczach a nie więcej ma przychodzić do użytku Sędziney jest to naruszyć moc zapisu i przeciw wierze zapisu inaczezy myśleć i infze układać wyroki.

Ubezpieczył i tak zadeterminował zeszy Borewicz Sędzia iż kiedy on pierwey umrze żona iego dziś proceduiąca ma być dożywotniczką iedney połowy Borewicz a zdrugey połowy potomkowie iego mają zapłacić 25,000 zł.

Mimo tak ściły warunek zapisu X. Borewicz Kanonik Smoleń: żadnego na sobie wstępu do Borewicz nie prezentuiący po śmierci Męża Sędziney gwałtem wypendził z całości Dobr ani obwiefzczenia do okupna nie wydał ani summy 25,000. zł: zastawney odłożył ani drugiey połowy na dożywocie oddaney tknąć się mogący iednak ex possesso & toto fundo wypędził.

Więc przekonana i dowodna na ofobie X. Kanonika expulsiya ani sprawuie oboiętności tylko ciągnie za sobą prawdziwą i pewną Reindukcyą

Po ustałym życiu swoim dożywocie zapisał dla żony ona też biorąc się do skutku tego prawa po śmierci męża do całości Borewicz uczyniła Intromissyą Roku 1778. Augusta 4. dnia.

Ani prawo dożywotnie, ani intromissya do exekucyi tego Prawa wzięta aczkolwiek od całości wyłącza owfzem całość rzeczy i dobr zajmnie, więc Sędzina Borewiczowa gdy pokłada prawo na possessyę ma jus ad rem, gdy poklada Intromissyą i dowody na bytność aktualney possessyi maius in re.

Zeby zaś Sądu oboiętność iaka o Aktorstwie całości dobr niezatrzymywała na dowod że Borewicz Sędzia był całości Aktorem niechay Tribunal weyrzy na Dekret Kommissyi udzielney przez Konstytucyą pozwoloney Roku 1774. xbra 21. dnia ferowany.

Tym Dekretem wiołka ponieumuń czyli Nikodemow Zuwry za włafną prawdziwą attynencyą do Borewicz przyznana.

Tym też Dekretem wieczność czyli Aktorstwo dobr Borewicz nie tak iak mówi X. Kanonik że Synom iego zapisane lecz do zniefienia takiego suppositum samemu opieki to jest Borewiczom Sędziem Mężow rozprawiącey się przyfądzone.

Gdy więc Trybunał widzi Dekret Kommissyiny nieinpugnowany kognicyi około siebie żadney niepotrzebuiący, zatym wierzyć i przestać trzeba

na

na tym dowodzie że Sędzia Borewicz jako całości Dóbr był Dziedzicem tak też ubyło Dobr według myśli i potrzeby swoiey wolen był zapisać i ordynować favore żony.

Tak rozumiała Sędzina jak jey rozumieć Prawo pozwala, że ona jest pewną Maiętności Borewicz Possessorką, jednak zawodnych doświadczyła losów, bo kiedy Mąż jey w Roku 1778. żyć przestał, na ten czas mimo jey za-
staw i dożywocie gwałtem Possessyą odebrał.

Y zaraz poznał swoy występki że jest winien expulsi i niemógi lepiej sie-
bie przeświadczyć jako pisząc list do Plenipotenta swego JP. Pileckiego
wyznaie że nie wiedział o zapisach Bratowey, żąda też aby Plenipotent
Intromissyą X. Kanonika z Akt eliminował, czytać ten list ręką własną
X. Borewicza pisany Roku 1778 Augusta 4, dnia dattny.

Jeżeli Intromissyą X. Kanonik zaniesłuszną uznaie, jeżeli oną z Aktow eli-
minować każe, więc sam siebie onieprawności swoiey Possessyi i o zło-
ści weyścia do niey przekonywa i zwycięża.

Nietylko X. Kanonik nie miał nigdy prawa do Opieki ale też i teraz nie
ma bo Dekret Trybunalski Roku 1778. Mca Augusta 7. dnia infzych
Opiekunow naznacza to jest JW. Podskarbiego Nadwornego Litt: Do-
minika Medekszę Podkomor: Kowień: i Dereasa Sędziego Grodz: Troc-
kiego.

Więc choćby X Kanonik według przyrodzenia miał naybliższe prawo do
Opieki jednak przeciwko Opiekunom Dekretem Trybunalskim przydanym
pierwszeństwa brać nie może tym barzies kiedy Borewicz Sędzia Testa-
mentu nie czynił, i X. Kanonika Opiekunem nie naznaczył.

Nad to do zgłoszenia pretenzji X. Kanonika Opieki żądającej dosyć jest we-
zwać słów z art: 3. w Roz: 6.

*Wszakże Osoby Duchowne Opiekunami być nie mają, okrom te któreby Imiona
swe w tym Powiecie miały Oyczyste Macierzyste jako kolwiek nabyte a nie
Koscielne.*

Nawet według Statutu Opiekunem być nie może choćby Dekretu nie było
Trybunalskiego dosyć na przeciw X. Borewicza Kanonika przyczyny, że
żadney Possessyi ziemskiej nie ma.

Więc kiedy Prawa i słuźności do Possessyi nie ma expulsi oczewistey nie
możno nazywać za cnotę i prawo, czytać Proceś o Expulsią.

Zehy zaś jakimkolwiek pozorem gwałtowną ukrył Possessyą w tey potrzebie
X. Borewicz Kanonik wziął wlewki na Opiekę od W. Dominika Mede-
kszy Podkomorzego Kowień: Roku 1778. Aug: 30. dnia któren Doku-
ment czytać.

Jednak Medeksza Podkomorzy expulsi czynić nie pozwolił, ani Opieki z
siebie na kogo drugiego przenosić nie mógł, bo Dekret nie dał mocy jemu
przelewać Opieki, ale samemu kazał sprawować Opiekunstwo.

Y znowu o tym jeżeli Medeksza sam nie chciał, albo nie mógł sprawować
Opieki, więc mimo jego są drudzy z Dekretu Opiekunowie na nich spa-
da obowiązek Rządu i dozoru.

Nad to jeden Opiekun mimo drugich Opiekunow nic sam jeden czynić i sta-
nowić nie może około Dobra małoletnich, więc choć Medeksza wydał
Dokument na X. Borewicza uczynił to nie ważnie i nie wolnie owszem
sam Podkomorzy przez takie zamieszanie Possessyi stał się winien utraty
i odpowiedzi.

Bo jeżeli Opiekunem być nie chciał WJP. Medeksza, więc godziło się je-
mu rzec się w Trybunale Opieki a nie prywatnym Dokumentem krzyw-
dzić powagę Dekretu i odstępować obowiązkow jego dla kogoś drugiego.

Gdy zaś Sędzina gwałtownego nad majątkiem swoim doznała ucisku, po-
zwala

zwała do Grodu Kowieńsk: X. Borewicza Kanonika o expulsię Roku 1778.

Czytać pozwy.

Zawołana na Sądzie Grodzkim Sprawa w ten czas kiedy sam Starosta Sądowy Kowień: Roczeki sądził i zasiadał u którego Sądu prosiła Sędzina Reindukcyi jako wygnana z Dóbr Aktorka.

Na ten czas w Grodzie X Borewicz chciał zaćmić expulsię okrywał winę swoją pretextem kognicyi zapisow potrzebującym nazywał sprawę Ziemską naganiał, aktorstwo Sędziego i nieważność jego zapisu dla żony, prosił też Remisy do Ziemstwa i taką podawał żalobę do łączenia w Grodzie chcąc poniewierać expulsię.

Jednak Starosta Sądowy sprawy Ziemskiej ani kwestyi o kognicyą zapisow nie łączył, tylko co ad Causam facti należy X. odpowiadać i procedować Kazał.

Odlączył i dystyngwował żalobę Starosta to jest sprawy Ziemskiej o kognicyą zapisow i Aktorstwa nie przyjął, owszem nazwał ją Sądowi Grodzkiemu nie przyzwoitą.

Więc raz i jednym Dekretem odrzucona na Sądzie Grodzkim sprawa i żaloba niemogła na potym w tymże Sądzie ziednywać łączenia chyba Dekret przeciwko Dekretowi godzi się formować.

Stawał X. Borewicz na Sądzie Grodzkim prosząc obwarowania sobie Possessyi.

Więc kiedy dla X. Kanonika według jego proźby i żaloby Sąd Grodzki był przyzwoitym Sądem do warowania Possessyi, przeto tenże Sąd był właściwym Sądem do proszenia i uznania reindukcyi dla Sędziny.

Sam X. Kanonik wyznał bytność aktualney expulsi, kiedy przez żalobę swoją in causa facti prosi Inkwizycyi, bo gdy teraz neguje expulsię & factum a o cóż i na co prosił in facto Inkwizycyi.

Do obrony swojej mówił to wszystko X. Kanonik na Sądzie Grodzkim, co mówić będzie w Trybunale, burzył on zapisy nazywał Sędziego nie pewnym całości Borewicz aktorem i na ostatek zrzekał się Possessyi Borewicz i pozwalał na Inekwitacyą do czwartej części.

Lecz że Sędzina na całości zapisy pokłada i że całości była Possessorką i że do całości Intromissya i że pozwala na Inekwitacyą, więc sam Possessyą swoją burzy i nagania.

Dla tego Starosta Sądowy Dekretem swoim Reindukcyą do Borewicz uznał według zapisow dystynkcyi ani excepcyi nie założył.

Więc takim wyrazem Dekretu Sąd Grodzki to wszystko Sędziny obymować pozwolił co Mąż jey possydował, co zapisał, i do czego ona weszła przez Intromissyą.

Sądzona Reindukcyą i ukarano X. za expulsię nie mniej dla dalszego do wodu in causa facti nakazano Inkwizycyą.

Natym Dekrecie przestał i nie appellował X. Borewicz, więc wyrokow tego Dekretu już nie czas Interpretować i znieważać, kiedy on od samey tylko exekucyi ma się zaczynać i kończyć, kiedy Dekretow nie appelowanych Trybunał kognicyi czynić nie powinien.

Słowa Konstytucyi 1764 Roku tytuło o appellacyach Dekret w Punktach nie appelowanych wiecznemi czasy za mocny trzymany być ma, Trybunał tylko appelowane Kategorie nie w dając się in cognitionem & disquisitionem akceptowanych przez strony Punktow rozsądzić ma.

Sądzona i nie appelowana Reindukcyą, bo nawet X. Kanonik sądzony na sobie peny wypełnił, gdy więc Sędzina przychodzi po skutek Reindukcyi, Trybunał nie inaczej tylko na exekucyi Dekretu Grodzkiego ma definiować, czytać Dekret Grodzki Kowień: Roku 1779. Mca Maja 7. dnia.

Śluzność

Słuszność zapisów i posesyi Sędziney wyznaje X. Kanonik tylko żądał aby ona przeniosła swoje zapisy i posesyę z majątności Borewicz na majątność Kleywy w Pcie Grodzień- leżącą.

Słowa Punktów do ugody podanych własną ręką X. pisanych i podpisanych z Dziećmi swemi ma trzymać połowę Kleyw a zdrugiey połowy ma mieć procent od summy 25000. złch lokowanej w zastawie na Kleywach.

Więc gdy Punktami swoimi nie neguje należenia summy zapisowey gdy uznaie potrzebę translokowania Possesyi więc własną ręką sam siebie skonwinkował że jest winien nie uchronney expulsiyi.

Po Dekrecie uznaiącym Reindukcyą sprowadziła Sędzina Urzędni- ka do objęcia majątności Borewicz któren gdy chciał Tra- dycyą uczynić natenczas Jmć Pan Celary Imieniem W. Me- dekfszy Podkomorzego zbroyną Ręką tradycyi wiosek bronił Dwor tylko ieden i poddanego jednego we wsi Orłowiskach objąć pozwolił dla dowodu czytać list Testymonialny i Inwen- tarz Roku 1779. Junij 3. dnia przez W. Swinarskiego Sędzie- go Grodz: Kowieńsk: wydane.

Przyświadczył Sędzia że uczyniona kontrawencya że dalsze wioski należą iednak ich nie podaną.

Gdyby zaś Trybunał wierzył i wiedział że do majątności Bore- wicz kilkanaštu poddanych i wioski Orłowiski, Nikodemowo, Poniemunie, należą świadkiem tey prawdy Taryffa z Kancel- laryi Ekonomiczney skarbowey Litewskiey wydany którą czytać.

Gdy zaś Dekret Reindukcyiny skutku nie wziął gdy zamiał przy- zwoitey całości Dóbr Restytucyi jednego tylko poddanego Sę- dziney w posesyę podaną wtakim pokrzywdzeniu pozwała Sę- dzina do Grodu o kyntrawencyą X. Kanonika i JP. Medekfszy Podkom:

Zawołana na Sądzie Grodzkim Sprawa Sędzina prosi exekucyi De- kretu to iest Reindukcyi iednak Sędziowie odstępuią pierwsze- go Dekretu owszem zdaią się kassować kiedy nie nakazują pier- wszemu Dekretowi exekucyi owszem dziwnym sposobem zapła- tali swoje wyroki aż do zhańbienia.

Załoba w kwestyi cywilney kognicyą juris za sobą ciągnąca pier- wiew odlączzona przez Starostę a Sędziowie mimo wyrok i sen- tyment Starosty swojego sprawę cywilną łączą i do Sądu przyimują.

Piszą Urzędnicy że konfyderuie Dekret w którym uznana Reindu- kcyia a do satysfakcyi iego nienaginaią, więc to iest eluzyia z pierwszego Dekretu, bo kiedy szacować Dekret, więc trzeba go exekwować.

Piszą Urzędnicy że list podawczy konfyderują i wyznają że celary bronił Tradycyi.

Czemuż znaiąc i widząc z listu podawczego że zabroniona do ca- łości Dóbr Tradycyia nie Sądzoną Reindukcyi ani kontrawencyi.

Dekretem swoim wyznają że Dekret skutku niema list podawczy nie- uczynił iednak i sami skutku pierwszemu Dekretowi nie przyno- szą owszem tamują exekucyą kiedy kontrawencyi ani Reindukcyi

nie sądzą.

B

Wzięto

Wzięto za racją uchylenia Reindukcyi że X. Borewicz i Medeksza mówili przed Sądem że to co list podawczy uwiązał znaczy całość Borewicz a wiołki niepodane są inszey natury i do Borewicz nienależą.

Całość Dóbr zapisana i do całości pozwolona Reindukcyą Dekretem. Więc! tłumaczyć zapisy i naturę Dóbr examinować jest to wyrok przeciw pierwszemu Dekretowi.

Co za dowód że wiołki Orłowizki, Nikodemow, Grażynizki, i Pokirty do Borewicz nie należą kiedy zapisy wszystkie generalnie attynencye zajmują.

Kiedy Dekret Kommissyiny wieczność Borewicz nikomu innemu tylko Sędziemu przyłącza a Urząd Grodzki tego Dekretu contra fidem używa na zatarcie Reindukcyi.

Kassują Dekret Starosty i Sądowi jego przymawiają przeciw powadze prawa art: 37, Roz: 4. gdy się poważyli pisać że wiołki ani zapisem ani Dekretem nie zajęte do Reindukcyi.

Jak to jest fałszywe i błędne rozumienie Dokument całość zapisuję a Dekret według Dokumentu do całości Reindukcyą uznał więc tak zawodna przyczyna nie iustyfikuje szpetney pomyłki Dekretu.

Coż jest więcej mówią że niechcą explikować Dekretu Grodzkiego ani exystencyi zapisu jednak in utroque dopuszczają się występku.

Bowiem explikują Dekret gdy mówią że całości Borewicz nie zajął item exystencyą zapisów tłumaczą gdy tak rozumieją że jeden poddany w liście podawczym wyrażony znaczy całość majątności Borewicz.

Więc tak zufała i rezolutna explikacya znaczy parciałość Sądu bo czego się pierwsey zapieraiają to samo in eo ictu przeciw wyrokowi swemu czynią.

Racya Dekretu że się attynencye nie specyfikują w zapisach wszakże widział Sąd Grodzki widzi Trybunał że całość że wszystkie przynależności Dóbr przeznaczył więc in genere całości wszystkie attynencye zamknął bo nic nie excypował.

Nietylko takie Dekreta formować ale nawet mówić o nich rzecz warta zawstydzenia gdy piszą te słowa Dekretu: *sądzić Reindukcyą jest to wdać się in causam juris równie sądząc ad velle X. Kanonika i Medekszy że podane ad prasens Borewicze całość tychże Dóbr nie wątpliwą zamykają byłoby to wyjść w kognicyą Sądowi naszemu nie właściwą.*

Tu znowu naganają Dekret Starościnski gdy mówią że Reindukcyą znaczy causam juris więc rozumieją że Starosta nie ważnie Sądził Reindukcyą & extra forum.

Wszakże Reindukcyą nie kończy causam juris tylko powraca temu Possesją kto był dzierżącym kto ma prawo do dzierżenia.

Więc causa juris ma swoje miejsce gdzie ma być sądzona to jest Ziemstwo a sprawa o Reindukcyą prawdziwe ma forum Sąd Grodzki gdzie należy zyskiwać gwałtem odjętą Possesją.

Znowu naganają Dekret Starościnski gdy mówią że bez żadney specyfikacyi stosowanej jakoby Sędziowie wtey zostawali opinij że Dekret pierwszy pewney ubikacyi nie położył do czego ma być Reindukcyą.

Alboż

Alboż to mało oświecenia obojętnie myślącemu Sądowi że Starosta approbował zapisy i według zapisów do Borewicz sądził Reindukcyą do całości Dóbr stołował kiedy nic nie excypował.

Jednego poddanego uznają za zupełną satysfakcyą Dekretu gdzie ta sprawiedliwość sądu tak się zachwiała aby jeden poddany summie 25,000. złotych korrespondował.

List podawczy approbuia Dekretowi wyznają szacunek a jednak in utroque bez skutku ofychać każą to jest według Dekretu nie Sądzą Reindukcyi a według listu podanego nie sądzą kontrawencyi.

Więc tak nieprzykładnym sentymentem skałowany Dekret Grodzki i Tradycya Urzędowa kiedy to oboje evanuerunt.

Nie sądzą reindukcyi sprawę odsyłają ad forum competentis nie wiedzieć do jakiego sądu i mówią że sprawa o reindukcyą zakończona.

Potym niżej piszą i dają salwę Borewiczowey dopominac się pretenzji wżyskich i nawet reindukcyi do nie obiętych Posłessy.

Więc uznają potrzebę reindukcyi i razem mówią za Sędziną że ona nie całe dobra obięta a przecież nie sądzą reindukcyi ani kontrawencyi.

Jeżeli salwa o reindukcyą zachowana więc sprawa nie skończona więc sama prywata uformowała Dekret kiedy razem & contra posite mówią że skończona i nie skończona sprawa.

Niewiedzieć gdzie forum o reindukcyą i na sądzie Grodzkim nie uznają i Sądu directe nie wyznaczają więc zoltawili sprawę w samym zawichrzeniu i sami iey nie sądzą i drogi do sądu nie pokazują właśnie iakby ta krzywda Sędziny nigdzie mieysca i forum nie miała.

Uchylają reindukcyą a pouchyleniu proceder nakazują i znowu skończoną sprawę sądzić zaczynają a to jest konserwata przez wyrok konstytucyi 1726. Roku zakazana na części rozdzielać i częściami sądzić sprawę ex uno objecto & actoratu.

Appellue Sędzina niedopuszczaią appellacyi więc fałszywie napisali że skończona sprawa kiedy od skończonego Dekretu nie wolno appelowac kie dyż ma być wolna Appellacya kiedy ab accessorio & principali nie wolno appellować.

Uchylają appellacyą i znowu tworzą konserwatę gdy nakazują proceder a potym narzucaią Inkwizycyą według pierwszego Dekretu.

Niesłychany przykład na Sędziu Grodzkim approbuia Dekrety zaraz reprobują, chwalać pierwsze wyroki i razem targają wnętrzości, Dekretu mimo zakaz Konstytucyi 1726. i 1764. devalore Dekretow oczewistych pisząca.

Jak to niesprawiedliwy i zaplątany Dekret wysyłaią na Inkwizycyą sami niewiedzą co przeciw sobie piszą reindukcyą uchylają causam facti ad forum competentis odsyłają sprawę całą od sądu swojego wyłączają a o cóż ma być Inkwizycya i co po Inkwizycyi sąd Grodzki ma decydować kiedy mówi że sprawę skończył kiedy od sądu swojego odrzucił.

Jeżeli Inkwizycyą potrzebnie uznał więc sprawy nie skończył więc błędnie napisał nazywając sprawę już skończoną.

Inkwizycya ma być pro efektu reindukcyi lecz gdy reindakcyja zgaszona więc z Grodu Inkwizycya nie potrzebna kiedy sprawy nie ma.

A jeśli sąd Grodzki Inkwizycyą dopuścił więc chyba tak trzeba rozumieć że po Inkwizycyi tamże w Grodzie będzie się godziło mówić Sędziny o reindukcyą iuz tym Dekretem wyięty z Grodu.

Gdy zaś Trybunał doświadcza tak błędnych postępów Dekretu drugiego Grodzkiego Kowień: przeciwko walorowi pierwszego Dekretu i przeciw-

ciwko Konstytucyi 1764. Roku sprawy expulsiwne zaczynać i sądzić a toła reinductione naznaczający.

Więc drugi Dekret Grodzki Kowien: ma być skasowany a za powodem pierwszego Dekretu nie appellowanego ma być dla Sędziny do majątności Borewicz i do wiosek Nikodemowa, Orłowizzek, Grażynizzek, i Pokirt uznana reindukcyja.

Aże X. Kanonik i Medeksza Podkom: według świadectwa Urzędowego zabronili Tradycyi i przeto wykonali kontrawencyą więc Trybunał ma ich ukarać za nie posłuszeństwo Dekretowi.

PUNKT DRUGI SPRAWY

o summe 380. złotych.

Jmć X. Borewicz Roku 1778. xbra 30. pożyczył na kartę u Sędziny zł: 380. gdy zawód od dania uczynił na ten czas Sędzina Xdza Kanonika pozwała do sądu Grodzkiego Kowieńskiego w którym Sędzie JX. Kanonik kondemnowany został produkować Dekret 1780. Maja 30. i dowody sprowadzoney exekucyi za Dekretem.

o Dług rękodajny przyzwoicie zapozwała Sędzina do Grodu bo Konst: 1776 na długi ubiquinarium forum wyznacza i powiare przyzwoicie pozwała do Grodu i kondemnowała w Grodzie bo dług ręczny za kartą żadney kognicyi jūris za sobą niepociąga

Po sprowadzoney exekucyi znowu Sędzina o pożyczone pieniądze pozwała Xdza Kanonika do Grodu w ten czas Xiądz Kanonik chcąc prawdziwy dług poniewierać łączy swoy Aktorat i prosi Remissyi do Ziemstwa.

Chociaż on w żalobie nieneguie prawdziwego długu choć do odpowiedzi na sądzie Grodzkim aktualne było forum iednak tyle znalazł faworu że skasowaną kondemnatę z instancyi Sędziny otrzymaną i exekucyą sprowadzoną a sprawę o dług za kartą odsyłaia do Ziemstwa.

Jak są niedokonane przyczyny remissy jedna że karta oddanie długu odkłada do rachunku, druga przyczyna że rachunek znaczy sukcesyją.

Xiądz wydaie kartę i mówi że pożyczył u Sędziny więc i dług przyczyny nie jest to sukcesyją.

Item zgoda na to: że przy porachunku przyrzekł oddać alboż sąd Grodzki niemógł uczynić rachunku, któren rachunek miał być o pieniądze pożyczone a nie o sukcesyją.

Karta wydana znaczy dług prosty nie sukcesyjonalny, ani sukcesyji ani sprawy Ziemskiej interesujący więc błędna racya Dekretu tym barziej błędna bo pierwszym Grodzkim Xiądz Kanonik wynosząc z Grodu do Ziemstwa remissę tego długu żalobą swoją niezaiol ani łączył.

Przeto Dekret Grodzki strzymujący satysfakcyą długu ma być skasowany a Trybunał ma summe Sędziny za kartą i procent przysądzić oraz kondemnatę Grodzką i expulsią za nią potwierdzić.